

Miet Warlop [BE]

Springville

10 (22:00) & 11 (20:30) NOV . STUK LABOZAAL [60']

[NDL]

In **Springville** zijn we getuige van de constante metamorfose van een klein universum waarin personages, half mens half object, met elkaar en in elkaars nabijheid proberen te functioneren. Door het hanteren van een absurde logica en het spelen met proporties, ontroeren deze personages ons in de uitkomst van hun disfunctioneren door hun poëtische spel met chaos, verwachting en verrassing. Gaandeweg verliezen zij hun vertrouwde aard en verandert de omgeving in een tableau van een stil landschap dat wild groeit en zich ontpopt tot in de oneindigheid. **Springville** is een performance waarin het beeld primeert. Scenografie, kostumering, attributen en personages zijn nauw met elkaar verweven en lopen in elkaar over.

‘Het statische zo door elkaar schudden dat er leven of beweging uit voortkomt is iets dat vaak in mijn werk terugkomt. Levensloze objecten met een zucht ‘reanimeren’ of een stoel proberen opvoeden. Halsstarrig zoeken naar een nieuwe toedracht of opdracht voor objecten die zo vertrouwd geworden zijn dat hun mogelijkheden uitgeput lijken. Hun onderlinge, vooraf bepaalde verhoudingen door elkaar gooien zoals een natuurramp dat kan doen. Dat kun je in bepaalde foto’s van wijken waar een zware orkaan is voorbijgekomen terugvinden. De vernietiging blaast nieuw leven in alle objecten. Een nieuwe logica heerst over de omgeving. De onderlinge verhoudingen tussen de objecten zijn veranderd. Stoelen die in de tuin stonden, staan nu op het dak; een boom komt uit het raam en niet meer uit de grond; of een auto die rechtop tegen een muur staat. Zulke beelden hebben een eenvoudige en tegelijk onaardse schoonheid.’

*‘**Springville** heeft voor mij ook verwantschap met slapstick, zoals die van Buster Keaton bijvoorbeeld. Vooral het spel met proporties, de onhandigheid, het onpraktische, en de onwaarschijnlijke stunts spreken tot mijn verbeelding. Ik hou van de knipoog, het fysieke, en van reflexmatige reacties. En vooral van de fun die ook in de mislukking schuilgaat.’*

*‘Van zodra iets een plaats gevonden heeft in **Springville**, wordt het op zijn kop gezet of doorbroken. Het verhaal werkt zichzelf niet enkel bij terwijl je ernaar kijkt, de werkelijkheid zelf transformeert voortdurend.’*

Miet Warlop

[ENG]

In **Springville** we witness the constant metamorphosis of a small universe in which characters, half human, half object, try to function together and alongside one another. By employing an absurd logic and by playing with proportions, these characters move us with the results of their disfunctionality in their poetic game of chaos, expectation and surprise.

Along the way they lose their trusted nature and the environment changes into the scene of a still landscape that’s running wild and unfolds into infinity.

Springville is a performance dominated by the visual. Set design, costumes, props and characters are closely interwoven and merge into one another.

‘Shaking up the static to such an extent that life or movement emerges from it is something that frequently recurs in my work. Trying to ‘reanimate’ lifeless objects with a breath, or trying to educate a chair. Obstinate searching for a new direction or purpose for objects that have become so familiar that all their possibilities seem to have been exhausted. Brutally mixing up their underlying, predetermined relationships in the same way that a natural disaster can. You can see this in photos of areas that have been visited by a violent hurricane. Destruction breathes new life into all objects. A new logic reigns over the environment. The relationships between objects are changed. Chairs that were standing in the garden are now standing on the roof: a tree emerges from a window instead of from the ground; or a car stands vertically against a wall. Images like this have a simple yet unearthly beauty.’

*‘**Springville** also has affinities with slapstick, like that of Buster Keaton. Especially playing around with proportions, the clumsiness, the impractical, and the improbable stunts appeal to my imagination. I love passing references, the physical, and reflex reactions. And above all the fun to be found in failure.’*

*‘From the moment something has found a place in **Springville**, it is turned upside down or broken. The story not only develops while you watch it; even reality itself is constantly being transformed.’*

Miet Warlop